

1er de maig 2013 Temps de crisi, temps de revoltes...

Un altre 1er de maig.

Un altre dia per a sentir discursos sobre la crisi i el treball (el reconegut, o sigui, el productiu). Que si la patronal, que si el govern, que si Europa, que si els sindicats majoritaris, que si els alternatius, que si tu que si jo, que si que no. Que no és això el que volem. **No volem un 1er de maig productivista.** No és que no ens interessi: no n'és la solució.

No volem un 1er de maig en què s'abusi dels nostres temps, de les nostres vides, dels nostres cossos.

Volem posar al centre dels discursos o, millor encara, de les pràctiques de totes i de tots, la cura de la vida.

La darrera vaga ja ho vam dir (serà que també ens repetim?):

No volem viure abocades al treball de mercat. Treballem per una vida vivible.

No permetrem cap retall en els nostres drets laborals, socials, sexuals.

No volem estar al servei de l'estat, volem un Estat que ens doni els serveis q ens corresponen.

Volem la coresponsabilitat de dones, homes, societat i Estat. I fins i tot dels mercats. Si, ja ho sabem, això suposa la fi pel capitalisme, i què? D'això es tracta amb aquesta crisi, oi? Perquè volem una coresponsabilitat que posi al centre de l'organització social i econòmica no el creixement econòmic, sinó el sosteniment de totes les vides i el respecte pel planeta. Que rescati les persones i no els bancs.

I ja posades, demanem als sindicats i als partits que introdueixin el discurs i la pràctica de la ciutadania en el seu treball, per a no reproduir una societat abocada al productivisme. Que, si creuen en el que fan, ho facin **sempre, tot, des de la lògica d'assolir una vida vivible per a totes les persones.** No pot ser tan difícil. Per a assolir un veritable gir d'aquesta crisi, que no és econòmica, sinó del sistema. No és crisi, sinó capitalisme.

Ens sumem a totes les múltiples iniciatives feministes que es proposen per aquests dies. I, sobretot, us animem a fer-ne les vostres a cada casa, a cada barri, a cada ciutat, avui, demà i sempre. Som moltes, i no estem soles! Prenguem les cases, els bancs, les empreses, prenguem els carrers!

Ripoll, 25 08002 BCN

www.caladona.org

@caladona

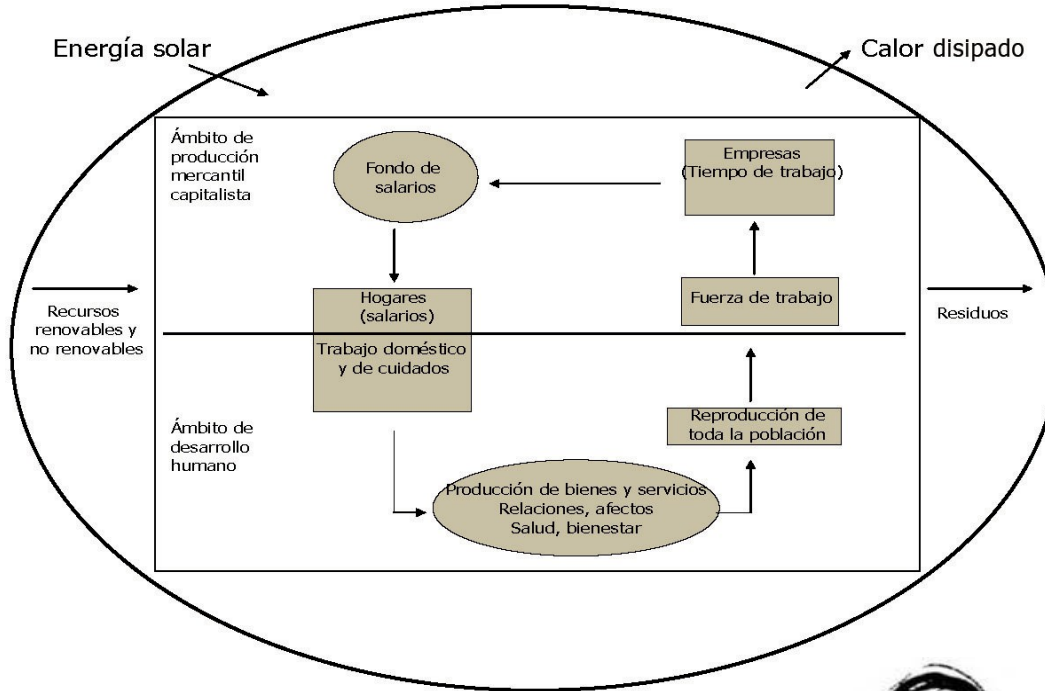
Tel. 934127161

Però què és això de posar al centre la cura?

Ja fa uns anys que algunes economistes feministes i alguns grups de dones estem parlant dels treballs de cura i d'una diferent forma de fer l'anàlisi econòmica de la societat i, per tant, les propostes de canvi.

La idea se sintetitza en la següent gràfica, que recull el circuit del treball:

...no fem el joc al mercat i al capital.
Canviem les pràctiques, canviem la perspectiva!

Perquè no és la crisi, és el sistema capitalista i patriarcal. Per a una vida vivible per a totes i tots, i respectuosa amb el planeta.

EXIGIM:
Invertir en cura,
Repartir el treball,
Compartir la vida

Cap retallada en els nostres drets. Prou precarització.

Elaboració gràfica: Cristina Carrasco a partir de Picchio.
[Http://revistaeconomiacritica.org](http://revistaeconomiacritica.org) Núm. 11, 1S. Art. "La economía del cuidado: planteamiento actual y desafíos pendientes".

Ripoll, 25 08002 BCN
[Www.caladona.org](http://www.caladona.org)
@caladona
Tel. 934127161

